

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 155/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 155/02	Věc C-118/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budai Központi Kerületi Bíróság — Maďarsko) — Zsuzsanna Dunai v. ERSTE Bank Hungary Zrt („Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 2 — Článek 6 odst. 1 — Smlouva o úvěru vyjádřeném v cizí měně — Rozpětí směnných kurzů — Nahrazení zneužívajícího ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné, zákonným ustanovením — Kurzové riziko — Další existence smlouvy po zrušení zneužívajícího ujednání — Vnitrostátní systém jednotného výkladu práva“)	2
---------------	---	---

2019/C 155/03	Věc C-128/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2019 — Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost — Směrnice (EU) 2016/2284 — Snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší — Přijetí aktů unijního práva — Průběh legislativního postupu — Článek 4 odst. 3 SEU — Zásada loajální spolupráce — Účinný výkon posuzovací pravomoci unijního normotvůrce — Posouzení dopadu — Dostačující hodnocení účinků napadeného aktu — Článek 5 odst. 4 SEU — Zásada proporcionality — Článek 4 odst. 2 SEU — Rovnost členských států před Smlouvami — Článek 191 odst. 2 SFEU — Politika Unie v oblasti životního prostředí — Zohlednění rozmanitosti regionů Evropské unie — Soudní přezkum“)	3
2019/C 155/04	Věc C-221/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — M.G. Tjebbes a další v. Minister van Buitenlandse Zaken („Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Článek 20 SFEU — Články 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie — Státní příslušnost členského státu a třetího státu — Ztráta státní příslušnosti členského státu a občanství Unie ze zákona — Důsledky — Proporcionalita“)	4
2019/C 155/05	Věc C-399/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 — Evropská komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava odpadů — Odmítnutí České republiky zajistit zpětné převzetí směsi TPS-NOLO (Geobal), která byla z tohoto členského státu přepravena do Polska — Otázka, zda se jedná o odpad — Důkazní břemeno — Důkaz“)	5
2019/C 155/06	Věc C-428/17 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. března 2019 — Meta Group Srl v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložka — Smlouvy o dotaci uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Smlouvy o dotaci uzavřené v rámci rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007-2013) — Částky údajně dlužné Evropskou komisí v rámci realizace grantových — Zůstatek k výplatě z celkové částky finanční pomoci přiznané žalobkyni — Smluvní odpovědnost“)	5
2019/C 155/07	Věc C-437/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH v. EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 1 — Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti — Právo na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na počtu let, které zaměstnanec odpracoval u zaměstnavatele — Pouze částečné zohlednění dřívější doby odpracované u jiných zaměstnavatelů — Sociální právo — Rozdíly mezi systémy a právními předpisy členských států“)	6
2019/C 155/08	Věc C-449/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel („Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 132 odst. 1 písm. i) a j) — Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu — Školské nebo vysokoškolské vzdělávání — Pojem — Poskytování výuky řízení motorového vozidla autoškolou“)	7
2019/C 155/09	Věc C-557/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. Y. Z., Z. Z., Y. Y. („Řízení o předběžné otázce — Právo na sloučení rodiny — Směrnice 2003/86/ES — Článek 16 odst. 2 písm. a) — Článek 17 — Odnětí povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi státního příslušníka třetí země — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Směrnice 2003/109/ES — Článek 9 odst. 1 písm. a) — Ztráta tohoto právního postavení — Podvod — Nevědomost podvodu“)	7

2019/C 155/10	Věc C-635/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nizozemsko) — E. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Přistěhovalecká politika — Právo na sloučení rodiny — Směrnice 2003/86 — Vyloučení z působnosti směrnice — Článek 3 odst. 2 písm. c). — Vyloučení osob požívajících doplňkové ochrany — Rozšíření práva na sloučení rodiny na uvedené osoby na základě vnitrostátního práva — Pravomoc Soudního dvora — Článek 11 odst. 2 — Nepředložení úředních dokladů, které by prokázaly rodinné vztahy — Vysvětlení považovaná za nedostatečně věrohodná — Povinnosti orgánů členských států provést doplňující opatření — Meze“)	8
2019/C 155/11	Věc C-647/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. Srf konsulterna AB („Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 53 — Poskytování služeb spočívajících v zajištění vstupu na vzdělávací akce — Místo zdanitelného plnění“)	9
2019/C 155/12	Věc C-666/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2019 — AlzChem AG v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odřážka — Obecný předpoklad důvěrnosti dokumentů týkajících se vyšetřování v oblasti státních podpor — Dosah“)	10
2019/C 155/13	Věc C-695/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin käräjäoikeus — Finsko) — Metirato Oy, v likvidaci v. Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2010/24/EU — Vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření — Článek 13 odst. 1 — Článek 14 odst. 2 — Nucené vymáhání pohledávek dožadujícího členského státu orgány dožádaného členského státu — Řízení o žalobě směřující k vrácení těchto pohledávek do majetkové podstaty společnosti usazené v dožádaném členském státu — Strana žalovaná v tomto řízení — Určení“)	11
2019/C 155/14	Věc C-724/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus — Finsko) — Vantaan kaupunki v. Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy („Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Náhrada škody způsobené kartelovou dohodou zakázanou tímto článkem — Určení subjektů odpovědných za škodu — Nástupnictví právních subjektů — Pojem „podnik“ — Kritérium hospodářské kontinuity“)	11
2019/C 155/15	Věc C-21/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — Textilis Ltd, Ozgur Keskin v. Svenskt Tenn Aktiebolag („Řízení o předběžné otázce — Ochranná známka Evropské unie — Pojem „tvar“ — Tvar, která dává výrobku podstatnou hodnotu — Dvojměrná ochranná známka — Obrazová ochranná známka představující rovněž dílo ve smyslu autorského práva — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod iii) — Nařízení (EU) 2015/2424“)	12
2019/C 155/16	Věc C-134/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Maria Vester v. Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering („Řízení o předběžné otázce — Systémy sociálního zabezpečení — Dávky v invaliditě — Články 45 a 48 SFEU — Volný pohyb pracovníků — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Rozdílné režimy náhrad v různých členských státech — „Doba předchozí pracovní neschopnosti“ — Doba trvání — Přiznání dávky v pracovní neschopnosti — Nevýhody pro migrující pracovníky“)	13
2019/C 155/17	Věc C-174/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Jean Jacob, Dominique Lennertz v. État belge („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Rovné zacházení — Daň z příjmů — Právní úprava o zamezení dvojímu zdanění — Důchod pobíraný v jiném členském státě než je stát bydliště — Způsob výpočtu osvobození od daně v členském státě bydliště — Ztráta části některých daňových výhod“)	14

2019/C 155/18	Věc C-195/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polsko) — trestní řízení proti B. S. („Řízení o předběžné otázce — Daně — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Směrnice 92/83/EHS — Článek 2 — Pojem „pivo“ — Nápoj vyrobený z mladiny získané ze směsi obsahující více glukózy než sladu — Kombinovaná nomenklatura — Číslo 2203 (pivo ze sladu) nebo 2206 [ostatní kvašené (fermentované) nápoje]“).	14
2019/C 155/19	Věc C-372/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Nancy — Francie) — Ministre de l'Action et des Comptes publics v. pan a paní Raymond Dreyerovi („Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 3 — Věcná oblast působnosti — Odvody z příjmů z majetku francouzského rezidenta pojištěného v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení — Odvody určené k financování dvou dávek spravovaných francouzskou caisse nationale de solidarité pour l'autonomie — Přímá a dostatečně relevantní souvislost s některými oblastmi sociálního zabezpečení — Pojem „dávka sociálního zabezpečení“ — Individuální posouzení osobních potřeb žadatele — Zohlednění prostředků žadatele při výpočtu výše dávek“).	15
2019/C 155/20	Věc C-510/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. srpna 2018 společností Prada SA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. června 2018 ve věci T-111/16, Prada v. EUIPO.	16
2019/C 155/21	Věc C-631/18: Žaloba podaná dne 8. října 2018 — Evropská komise v. Republika Slovinsko.	16
2019/C 155/22	Věc C-733/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Sevenfriday AG proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. září 2018 ve věci T-449/18, Sevenfriday AG v. EUIPO.	17
2019/C 155/23	Věc C-734/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Sevenfriday AG proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. listopadu 2018 ve věci T-448/17, Sevenfriday v. EUIPO.	17
2019/C 155/24	Věc C-808/18: Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 — Evropská komise v. Maďarsko.	18
2019/C 155/25	Věc C-20/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 15. ledna 2019 — kunsthau muerz gmbh v. Zürich-Versicherungs AG.	19
2019/C 155/26	Věc C-41/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 23. ledna 2019 — FX v. GZ, ze zákona zastoupená svou matkou.	20
2019/C 155/27	Věc C-44/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo Tribunal Supremo (Španělsko) dne 24. ledna 2019 — Tribunal Supremo Repsol Petróleo, S.A. v. Administración del Estado.	20
2019/C 155/28	Věc C-45/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña (Španělsko) dne 24. ledna 2019 — Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A. v. Ayuntamiento de A Coruña.	21
2019/C 155/29	Věc C-59/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 29. ledna 2019 — Wikingerhof GmbH & Co. KG v. Booking.com BV.	22
2019/C 155/30	Věc C-72/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2019 Suzanne Saleh Thabet, Gamalem Mohamedem Hosnim Elsayedem Mubarakem, Alaaem Mohamedem Hosnim Elsayedem Mubarakem, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekhem, Khadiga Mahmoud El Gammal proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2018 ve spojených věcech T-274/16 a T-275/16, Saleh Thabet a další v. Rada.	23

2019/C 155/31	Věc C-76/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 31. ledna 2019 — Direktor na Teritorialna direkcija Yugozapadna Agencija „Mitnici“ pravopriemnik na Mitnica Aerogara Sofia v. „Curtis Balkan“ EOOD	24
2019/C 155/32	Věc C-87/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 7. února 2019 — TV Play Baltic AS v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija	26
2019/C 155/33	Věc C-93/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. února 2019 Evropskou službou pro vnější činnost proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 27. listopadu 2018 ve věci T-315/17, Hebberecht v. ESVČ . . .	27
2019/C 155/34	Věc C-104/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 11. února 2019 — Donex Shipping and Forwarding B.V., další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	28
2019/C 155/35	Věc C-120/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 15. února 2019 — X, další účastníci: College van burgemeester en wethouders van gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV . . .	28
2019/C 155/36	Věc C-177/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. ledna 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Evropská komise	29
2019/C 155/37	Věc C-178/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Maďarskem proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Komise	31
2019/C 155/38	Věc C-179/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Evropská komise	32
2019/C 155/39	Věc C-186/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 26. února 2019 — Supreme Site Service GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze v. Supreme Headquarters Allied Powers Europe	33
2019/C 155/40	Věc C-193/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Malmö (Švédsko) dne 27. února 2019 — A v. Migrationsverket	34
2019/C 155/41	Věc C-206/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 5. března 2019 — SIA „KOB“ v. Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija	34

Tribunál

2019/C 155/42	Spojené věci T-98/16, T-196/16 a T-198/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — Itálie a další v. Komise („Státní podpory — Zásah soukromoprávního mezibankovního konsorcia ve prospěch jednoho ze svých členů — Schválení zásahu centrální bankou členského státu — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Pojem státní podpory — Přičitatelnost státu — Státní prostředky“) . . .	36
2019/C 155/43	Věc T-220/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2019 — Perry Ellis International Group v. EUIPO (PRO PLAYER) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PRO PLAYER — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“)	37

2019/C 155/44	Věc T-282/16 a T-283/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — Inpost Paczkomaty a Inpost v. Komise („Státní podpory — Poštovní odvětví — Vyrovnání čistých nákladů, které vyplývají z povinností všeobecných služeb — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Proporcionalita — Právo na vlastnictví — Svoboda podnikání“).....	37
2019/C 155/45	Věc T-310/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Foshan Lihua Ceramic v. Komise („Dumping — Dovozy keramických obkládaček pocházejících z Číny — Článek 11 odst. 4 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 4 a 5 a článek 17 nařízení (EU) č. 2016/1036] — Rozhodnutí, kterým se zamítá přiznání statusu nového vyvážejícího výrobce ve smyslu článku 3 prováděcího nařízení (EU) č. 917/2011 — Výběr vzorku — Individuální přezkoumání — Důvěrnost“)	38
2019/C 155/46	Věc T-138/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Prim v. EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie PRIMED — Starší národní obrazové ochranné známky PRIM S.A., PRiM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS a GRUPO PRiM — Řádné užívání starších ochranných známek — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001] — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 druhá věta nařízení 2017/1001) — Předložení důkazů poprvé až před odvolacím senátem — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Kvalifikace důkazů jako důkazů nových či doplňkových — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 95 odst. 2 nařízení 2017/1001)“)	39
2019/C 155/47	Věc T-237/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Španělsko v. Komise („EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Španělskem — Kritérium pro uznání organizace producentů — Článek 11 nařízení (ES) č. 2200/96 — Finanční oprava“)	40
2019/C 155/48	Věc T-760/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Meesenburg Großhandel v. EUIPO (Triotherm+) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Triotherm+ — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Právo být vyslechnut“)	41
2019/C 155/49	Věc T-762/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Grammer v. EUIPO (Znážornění tvaru) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující tvar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“).....	41
2019/C 155/50	Věc T-777/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2019 — Pan v. EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie TOBBIA — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Peppa Pig — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)	42
2019/C 155/51	Věc T-133/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — IQ Group Holdings Bhd v. EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka Lumiqs — Starší slovní ochranná známka Evropské unie a starší obrazová ochranná známka Evropské unie Lumix — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	43
2019/C 155/52	Věc T-784/17: Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2019 — Strabag Belgium v. Parlament („Žaloba na neplatnost — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Všeobecné stavební práce na budovách Evropského parlamentu v Bruselu — Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům — Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)...	43
2019/C 155/53	Věc T-156/18: Usnesení Tribunálu ze dne 8. března 2019 — Legutko a Poręba v. Parlament („Žaloba pro nečinnost — Institucionální právo — Jednací řád Parlamentu — Článek 130 — Příloha II — Otázka k písemnému zodpovězení — Žádost o doručení Radě — Oznámení rozhodnutí konstatujícího nepřipustnost otázky — Výzva k jednání — Stanovisko Parlamentu — Návrh na uložení povinnosti — Nepřipustnost“)	44

2019/C 155/54	Věc T-129/19: Žaloba podaná dne 25. února 2019 — Necci v. Komise	45
2019/C 155/55	Věc T-134/19: Žaloba podaná dne 28. února 2019 — AM v. EIB.....	46
2019/C 155/56	Věc T-140/19: Žaloba podaná dne 4. března 2019 — ZU v. Komise.....	47
2019/C 155/57	Věc T-145/19: Žaloba podaná dne 7. března 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise.....	47
2019/C 155/58	Věc T-149/19: Žaloba podaná dne 8. března 2019 — Société des produits Nestlé v. EUIPO — Jumbo Africa (zobrazení lidské postavy umístěné uprostřed nad erbovním štítem).....	48
2019/C 155/59	Věc T-152/19: Žaloba podaná dne 8. března 2019 — Brunswick Bowling Products v. Komise	49
2019/C 155/60	Věc T-153/19: Žaloba podaná dne 11. března 2019 — European Union Copper Task Force v. Komise.....	51
2019/C 155/61	Věc T-154/19: Žaloba podaná dne 11. března 2019 — ZU v. ESVČ	52
2019/C 155/62	Věc T-155/19: Žaloba podaná dne 12. března 2019 — AP v. EIF.....	53
2019/C 155/63	Věc T-159/19: Žaloba podaná dne 14. března 2019 — Bog-Fran v. EUIPO Fabryki Mebli „Forte“ (Furniture)	54
2019/C 155/64	Věc T-160/19: Žaloba podaná dne 14. března 2019 — LTTE v. Rada	54
2019/C 155/65	Věc T-167/19: Žaloba podaná dne 14. března 2019 — Tempus Energy Germany a T Energy Sweden v. Komise ...	55
2019/C 155/66	Věc T-169/19: Žaloba podaná dne 19. března 2019 — Style & Taste v. EUIPO — The Polo/Lauren Company (ztvárnění hráče póla).....	56
2019/C 155/67	Věc T-170/19: Žaloba podaná dne 20. března 2019 — Sherpa Europe v. EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT).....	57
2019/C 155/68	Věc T-311/18: Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2019 — Buck v. EUIPO — Unger Holding	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 155/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 148, 29.4.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 139, 15.4.2019

Úř. věst. C 131, 8.4.2019

Úř. věst. C 122, 1.4.2019

Úř. věst. C 112, 25.3.2019

Úř. věst. C 103, 18.3.2019

Úř. věst. C 93, 11.3.2019 Úř. věst. C 82, 4.3.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budai Központi Kerületi Bíróság — Maďarsko) — Zsuzsanna Dunai v. ERSTE Bank Hungary Zrt

(Věc C-118/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 2 — Článek 6 odst. 1 — Smlouva o úvěru vyjádřeném v cizí měně — Rozpětí směnných kurzů — Nahrazení zneužívajícího ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné, zákonným ustanovením — Kurzové riziko — Další existence smlouvy po zrušení zneužívajícího ujednání — Vnitrostátní systém jednotného výkladu práva“)

(2019/C 155/02)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zsuzsanna Dunai

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, musí být vykládán v tomto smyslu:

— nebrání vnitrostátním právním předpisům, které znemožňují soudu, jemuž byla věc předložena, aby vyhověl návrhu znějícímu na zrušení úvěrové smlouvy založené na zneužívající povaze takového ujednání o rozpětí směnných kurzů, jako je ujednání, o které jde v původním řízení, za předpokladu, že konstatování zneužívající povahy takového ujednání umožňuje obnovit právní a faktickou situaci, ve které by se spotřebitel nacházel, kdyby toto zneužívající ujednání nebylo sjednáno, a

- brání vnitrostátním právním předpisům, které za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, znemožňují soudu, jemuž byla věc předložena, aby vyhověl návrhu znějícímu na zrušení úvěrové smlouvy založené na zneužívající povaze ujednání o kurzovém riziku, pokud bylo konstatováno, že toto ujednání je zneužívající povahy a smlouva nemůže nadále existovat bez uvedeného ujednání.
- 2) Směrnice 93/13, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, nebrání nejvyššímu soudu členského státu přijmout v zájmu jednotného výkladu práva závazná rozhodnutí týkající se podmínek provádění této směrnice za předpokladu, že příslušnému soudu neznemožní zajistit plnou účinnost norem stanovených v uvedené směrnici a poskytnout spotřebiteli účinný prostředek nápravy za účelem ochrany práv, jež mu z ní mohou plynout, ani předložit z tohoto titulu Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 221, 10.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2019 — Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-128/17) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Směrnice (EU) 2016/2284 — Snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší — Přijetí aktů unijního práva — Průběh legislativního postupu — Článek 4 odst. 3 SEU — Zásada loajální spolupráce — Účinný výkon posuzovací pravomoci unijního normotvůrce — Posouzení dopadu — Dostačující hodnocení účinků napadeného aktu — Článek 5 odst. 4 SEU — Zásada proporcionality — Článek 4 odst. 2 SEU — Rovnost členských států před Smlouvami — Článek 191 odst. 2 SFEU — Politika Unie v oblasti životního prostředí — Zohlednění rozmanitosti regionů Evropské unie — Soudní přezkum“)

(2019/C 155/03)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: A. Tamás a A. Pospíšilová Padowska, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre a A. Sikora-Kalėda, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Koós a E. Tóth, zmocněnci), Rumunsko (zástupci: C. Canțar, R. H. Radu, A. Wellman a M. Chicu, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalované: Evropská komise (zástupci: K. Petersen, K. Herrmann a G. Gattinara, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
- 3) Maďarsko, Rumunsko a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Raad van State — Nizozemsko) — M.G. Tjebbes a další v. Minister van Buitenlandse Zaken**

(Věc C-221/17) ⁽¹⁾

**(„Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Článek 20 SFEU — Články 7 a 24 Listiny základních
práv Evropské unie — Státní příslušnost členského státu a třetího státu — Ztráta státní příslušnosti členského
státu a občanství Unie ze zákona — Důsledky — Proporcionalita“)**

(2019/C 155/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok

Článek 20 SFEU musí být ve světle článků 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která za určitých podmínek stanoví ztrátu státní příslušnosti tohoto členského státu ze zákona, což má v případě osob, které nejsou zároveň státními příslušníky jiného členského státu, za následek ztrátu statusu občana Evropské unie a práv s ním spojených, za předpokladu, že jsou příslušné vnitrostátní orgány, případně včetně vnitrostátních soudů, schopny incidenčně posoudit důsledky této ztráty státní příslušnosti a případně zajistit, aby dotyčným osobám byla státní příslušnost navrácena ex tunc v případě, že požádají o vydání cestovního dokladu nebo jiného dokladu potvrzujícího jejich státní příslušnost. V rámci tohoto zkoumání tyto orgány a soudy musí ověřit, zda ztráta státní příslušnosti dotyčného členského státu, která má za následek ztrátu statusu občana Unie, dodržuje zásadu proporcionality, pokud jde o důsledky, které má na situaci každé dotyčné osoby a případně i na situaci jejich rodinných příslušníků s ohledem na unijní právo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 — Evropská komise v. Česká republika(Věc C-399/17) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava odpadů — Odmítnutí České republiky zajistit zpětné převzetí směsi TPS-NOLO (Geobal), která byla z tohoto členského státu přepravena do Polska — Otázka, zda se jedná o odpad — Důkazní břemeno — Důkaz“)

(2019/C 155/05)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Němečková, E. Sanfrutos Cano a L. Haasbeek, zmocněnkyně)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller a L. Dvořáková, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. března 2019 — Meta Group Srl v. Evropská komise(Věc C-428/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložka — Smlouvy o dotaci uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Smlouvy o dotaci uzavřené v rámci rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007-2013) — Částky údajně dlužné Evropskou komisí v rámci realizace grantových — Zůstatek k výplatě z celkové částky finanční pomoci přiznané žalobkyni — Smluvní odpovědnost“)

(2019/C 155/06)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Meta Group Srl (zástupce: A. Formica, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a D. Recchia, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Meta Group Srl se ukládá náhrada nákladů řízení

(¹) Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH v. EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

(Věc C-437/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 1 — Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti — Právo na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na počtu let, které zaměstnanec odpracoval u zaměstnavatele — Pouze částečné zohlednění dřívější doby odpracované u jiných zaměstnavatelů — Sociální právo — Rozdíly mezi systémy a právními předpisy členských států“)

(2019/C 155/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Odpůrkyně: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Výrok

Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, jež je dotčena v původním řízení, která pro účely určení, zda má určitý zaměstnanec s celkem 25 odpracovanými lety nárok na navýšení placené dovolené za kalendářní rok z 5 na 6 týdnů, stanoví, že roky získané v rámci jednoho nebo více pracovních poměrů předcházejících pracovnímu poměru s jeho současným zaměstnavatelem se zohlední nejvýše v rozsahu 5 let profesní činnosti, i když je jejich skutečný počet vyšší než 5 let.

(¹) Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel

(Věc C-449/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 132 odst. 1 písm. i) a j) — Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu — Školské nebo vysokoškolské vzdělávání — Pojem — Poskytování výuky řízení motorového vozidla autoškolou“)

(2019/C 155/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Žalovaný: Finanzamt Wolfenbüttel

Výrok

Pojem „školské nebo vysokoškolské vzdělávání“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) a j) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje výuku řízení motorového vozidla poskytovanou takovou autoškolou, jako je autoškola dotčená ve věci v původním řízení, k získání řidičského oprávnění pro motorová vozidla skupin B a C1, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. Y. Z., Z. Z., Y. Y.

(Věc C-557/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Právo na sloučení rodiny — Směrnice 2003/86/ES — Článek 16 odst. 2 písm. a) — Článek 17 — Odnětí povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi státního příslušníka třetí země — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Směrnice 2003/109/ES — Článek 9 odst. 1 písm. a) — Ztráta tohoto právního postavení — Podvod — Nevědomost podvodu“)

(2019/C 155/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Žalovaní: Y. Z., Z. Z., Y. Y.

Výrok

- 1) Článek 16 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že byly za účelem vydání povolení k pobytu rodinným příslušníkům státního příslušníka třetí země předloženy pozměněné doklady, okolnost, že tito rodinní příslušníci o podvodné povaze těchto dokladů nevěděli, nebrání tomu, aby dotčený členský stát na základě tohoto ustanovení tato povolení odňal. Podle článku 17 této směrnice nicméně musí příslušné vnitrostátní orgány provést nejprve individuální přezkum situace těchto rodinných příslušníků, při němž vyváženým a odpovídajícím způsobem posoudí všechny dotčené zájmy.
- 2) Článek 9 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že bylo právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta přiznáno státním příslušníkům třetí země na základě pozměněných dokladů, okolnost, že tito státní příslušníci o podvodné povaze těchto dokladů nevěděli, nebrání tomu, aby dotčený členský stát na základě tohoto ustanovení toto právní postavení odňal.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27. 11. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nizozemsko) — E. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-635/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Přistěhovalecká politika — Právo na sloučení rodiny — Směrnice 2003/86 — Vyloučení z působnosti směrnice — Článek 3 odst. 2 písm. c). — Vyloučení osob požívajících doplňkové ochrany — Rozšíření práva na sloučení rodiny na uvedené osoby na základě vnitrostátního práva — Pravomoc Soudního dvora — Článek 11 odst. 2 — Nepředložení úředních dokladů, které by prokázaly rodinné vztahy — Vysvětlení považovaná za nedostatečně věrohodná — Povinnosti orgánů členských států provést doplňující opatření — Meze“)

(2019/C 155/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: E.

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Výrok

- 1) Soudní dvůr Evropské unie má na základě článku 267 SFEU pravomoc podat výklad čl. 11 odst. 2 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, v níž má předkládající soud rozhodnout o žádosti o sloučení rodiny podané osobou, které byl přiznán status doplňkové ochrany, pokud se toto ustanovení stalo přímo a bezpodmínečně použitelným na takovou situaci na základě vnitrostátního práva.
- 2) Článek 11 odst. 2 směrnice 2003/86 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, kdy byla osobou usilující o sloučení rodiny, které byl přiznán status doplňkové ochrany, podána žádost o takové sloučení ve prospěch nezletilé osoby, jejíž je tetou a údajně opatrovnící, kteráž pobývá jakožto uprchlík a bez rodinných vazeb ve třetí zemi, brání tomu, aby byla tato žádost zamítnuta pouze z toho důvodu, že osoba usilující o sloučení rodiny nepředložila úřední doklady osvědčující úmrtí biologických rodičů nezletilého, a tedy skutečnou povahu rodinných vztahů s touto osobou, a že vysvětlení osoby usilující o sloučení rodiny předložené k odůvodnění své neschopnosti takové doklady předložit bylo příslušnými orgány považováno za nevěrohodné pouze na základě obecných informací, které měly k dispozici ohledně situace v zemi původu, aniž zohlednily konkrétní situaci osoby usilující o sloučení rodiny a nezletilého, jakož i zvláštní obtíže, s nimiž se tyto osoby podle svého tvrzení potýkaly předtím a poté, co uprchly ze své země původu.

(¹) Úř. věst. C 63, 19.2.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. Srf konsulterna AB**

(Věc C-647/17) (¹)

*(„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 53 —
Poskytování služeb spočívajících v zajištění vstupu na vzdělávací akce — Místo zdanitelného plnění“)*

(2019/C 155/11)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Skatteverket

Žalovaná: Srf konsulterna AB

Výrok

Článek 53 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že slovní spojení „služby spočívající v oprávnění ke vstupu na akce“ uvedené v tomto ustanovení zahrnuje službu, jako je služba dotčená v původním řízení, ve formě pětidenního kurzu účetnictví, který je poskytován výlučně osobám povinným k dani a vyžaduje předchozí registraci a platbu předem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2019 — AlzChem AG v. Evropská komise

(Věc C-666/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odrážka — Obecný předpoklad důvěrnosti dokumentů týkajících se vyšetřování v oblasti státních podpor — Dosah“)

(2019/C 155/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: AlzChem AG (zástupci: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Armati a A. Buchet, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti AlzChem AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Helsingin käräjäoikeus — Finsko) — Metirato Oy, v likvidaci v. Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet**

(Věc C-695/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2010/24/EU — Vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření — Článek 13 odst. 1 — Článek 14 odst. 2 — Nucené vymáhání pohledávek dožadujícího členského státu orgány dožádaného členského státu — Řízení o žalobě směřující k vrácení těchto pohledávek do majetkové podstaty společnosti usazené v dožádaném členském státu — Strana žalovaná v tomto řízení — Určení“)

(2019/C 155/13)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin käräjäoikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Metirato Oy, v likvidaci

Žalovaní: Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Výrok

Článek 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 2 směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření musí být vykládány v tom smyslu, že se použijí na řízení směřující k vrácení pohledávky vymožené na žádost dožadujícího státu do majetkové podstaty společnosti usazené v dožádaném členském státě, pokud je v tomto řízení napadáno opatření k vymožení pohledávky ve smyslu tohoto čl. 14 odst. 2, a dále že dožádaný členský stát ve smyslu těchto ustanovení musí být považován za žalovaného v uvedeném řízení a je irrelevantní, zda částka této pohledávky je či není oddělena od majetku tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus — Finsko) — Vantaan kaupunki v. Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

(Věc C-724/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Náhrada škody způsobené kartelovou dohodou zakázanou tímto článkem — Určení subjektů odpovědných za škodu — Nástupnictví právních subjektů — Pojem „podnik“ — Kritérium hospodářské kontinuity“)

(2019/C 155/14)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vantaan kaupunki

Žalované: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Výrok

Článek 101 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, v níž všechny akcie společností, které se účastnily kartelové dohody zakázané tímto článkem, nabyly jiné společnosti, které zrušily prvně uvedené a pokračovaly v jejich obchodních činnostech, mohou být nabývající společnosti považovány za odpovědné za škodu způsobenou touto kartelovou dohodou.

(¹) Úř. věst. C 83, 5.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — Textilis Ltd, Ozgur Keskin v. Svenskt Tenn Aktiebolag

(Věc C-21/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Ochranná známka Evropské unie — Pojem „tvar“ — Tvar, která dává výrobku podstatnou hodnotu — Dvojměrná ochranná známka — Obrazová ochranná známka představující rovněž dílo ve smyslu autorského práva — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod iii) — Nařízení (EU) 2015/2424“)

(2019/C 155/15)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Odpůrkyňe: Svenskt Tenn Aktiebolag

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 písm. e) bod iii) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o [ochranné známce Evropské unie], ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, musí být vykládán v tom smyslu, že není použitelný na ochranné známky zapsané před vstupem tohoto nařízení č. 207/2009, ve znění nařízení 2015/2424, v platnost.

- 2) Článek 7 odst. 1 písm. e) bod iii) nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že takové označení, jako je označení dotčené ve věci v původním řízení, spočívající v dvojrozměrných dekorativních vzorech, jež je umístěno na takových výrobcích, jako je textil či tkanina nebo papír, není „tvořeno výlučně tvarem“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 94, 12.03.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Maria Vester v. Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Věc C-134/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Systémy sociálního zabezpečení — Dávky v invaliditě — Články 45 a 48 SFEU — Volný pohyb pracovníků — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Rozdílné režimy náhrad v různých členských státech — „Doba předchozí pracovní neschopnosti“ — Doba trvání — Přiznání dávky v pracovní neschopnosti — Nevýhody pro migrující pracovníky“)

(2019/C 155/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Vester

Žalovaný: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Výrok

Články 45 a 48 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové situaci, jako je situace, která nastala v původním řízení a v níž je pracovníkovi, který byl po dobu jednoho roku v pracovní neschopnosti a byl uznán za invalidního příslušnou institucí členského státu svého bydliště, avšak na základě právních předpisů tohoto členského státu nemá nárok na dávky v invaliditě, uložena příslušnou institucí členského státu, ve kterém získal všechny své doby pojištění, povinnost dovést navíc další dobu pracovní neschopnosti v délce jednoho roku, aby mu mohl být přiznán status invalidity, jakož i nárok na poměrné dávky v invaliditě, avšak mu nejsou během uvedeného období vypláceny dávky v pracovní neschopnosti.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Jean Jacob, Dominique Lennertz v. État belge

(Věc C-174/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Rovné zacházení — Daň z příjmů — Právní úprava o zamezení dvojímu zdanění — Důchod pobíraný v jiném členském státě než je stát bydliště — Způsob výpočtu osvobození od daně v členském státě bydliště — Ztráta části některých daňových výhod“)

(2019/C 155/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobci: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Žalovaný: État belge

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové daňové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která má za následek, že zbavuje manželský pár s bydlištěm v tomto členském státě, z nichž jeden pobírá důchod v jiném členském státě, který je osvobozen od daně v prvním členském státě na základě dvoustranné smlouvy týkající se zamezení dvojímu zdanění, části daňových výhod, které tento stát poskytuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polsko) — trestní řízení proti B. S.

(Věc C-195/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Daně — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Směrnice 92/83/EHS — Článek 2 — Pojem „pivo“ — Nápoj vyrobený z mladiny získané ze směsi obsahující více glukózy než sladu — Kombinovaná nomenklatura — Číslo 2203 (pivo ze sladu) nebo 2206 [ostatní kvašené (fermentované) nápoje]“)

(2019/C 155/18)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Účastník původního trestního řízení

B. S.

za přítomnosti: Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim, Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi, Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Výrok

Článek 2 směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů musí být vykládán v tom smyslu, že meziprodukt určený ke smíchání s nealkoholickými nápoji, který je získán z mladiny, jež obsahuje méně sladových než nesladových složek a do níž byl před procesem kvašení přidán glukózový sirup, může být kvalifikován jako „pivo ze sladu“ spadající pod číslo 2203 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991, pokud organoleptické charakteristiky uvedeného produktu odpovídají charakteristikám piva, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Nancy — Francie) — Ministre de l'Action et des Comptes publics v. pan a paní Raymond Dreyerovi

(Věc C-372/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 3 — Věcná oblast působnosti — Odvody z příjmů z majetku francouzského rezidenta pojištěného v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení — Odvody určené k financování dvou dávek spravovaných francouzskou caisse nationale de solidarité pour l'autonomie — Přímá a dostatečně relevantní souvislost s některými oblastmi sociálního zabezpečení — Pojem „dávka sociálního zabezpečení“ — Individuální posouzení osobních potřeb žadatele — Zohlednění prostředků žadatele při výpočtu výše dávek“)

(2019/C 155/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Nancy

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Odpůrci: pan a paní Raymond Dreyerovi

Výrok

Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že takové dávky, jako je dávka na podporu osobní nezávislosti a vyrovnávací příspěvek za zdravotní postižení, jsou pro účely kvalifikace jako „dávky sociálního zabezpečení“ ve smyslu tohoto ustanovení poskytovány bez jakéhokoli individuálního posouzení osobních potřeb příjemce, jelikož jeho prostředky jsou zohledněny pouze pro účely výpočtu skutečné výše těchto dávek na základě objektivních kritérií stanovených právními předpisy.

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. srpna 2018 společnostmi Prada SA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. června 2018 ve věci T-111/16, Prada v. EUIPO

(Věc C-510/18 P)

(2019/C 155/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Prada SA (zástupci: C. Mazzi, G. Guglielmetti, P. Tammaro, avvocati)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, The Rich Prada International PT

Usnesením ze dne 14. února 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Žaloba podaná dne 8. října 2018 — Evropská komise v. Republika Slovinsko

(Věc C-631/18)

(2019/C 155/21)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, B. Rous Demiri, zmocněnci)

Žalovaná: Republika Slovinsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Republika Slovinsko tím, že nepřijala (všechny) právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 ze dne 7. dubna 2016, kterou se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, nebo tím, že Komisi o přijetí těchto předpisů neinformovala, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 uvedené směrnice a
- uložil Republice Slovinsko náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Ve smyslu článku 14 směrnice (EU) 2017/593 členské státy musí přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 3. července 2017 a neprodleně sdělit Komisi jejich znění. Vzhledem k tomu, že Republika Slovinsko do uplynutí uvedené lhůty Komisi neinformovala o opatřeních pro provedení uvedené směrnice, se Komise rozhodla věc předložit Soudnímu dvoru.

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 3. července 2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Sevenfriday AG proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. září 2018 ve věci T-449/18, Sevenfriday AG v. EUIPO

(Věc C-733/18 P)

(2019/C 155/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sevenfriday AG (zástupci: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini, avvocati)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Seven SpA

Usnesením ze dne 19. března 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Sevenfriday AG proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. listopadu 2018 ve věci T-448/17, Sevenfriday v. EUIPO

(Věc C-734/18 P)

(2019/C 155/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sevenfriday AG (zástupci: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini, avvocati)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Seven SpA

Usnesením ze dne 19. března 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 — Evropská komise v. Maďarsko**(Věc C-808/18)**

(2019/C 155/24)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Condou-Durande, A. Tokár a J. Tomkin, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

a)určil, že Maďarsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 3 a 6, čl. 24 odst. 3, článku 43 a čl. 46 odst. 5 a 6 směrnice 2013/32/EU ⁽¹⁾, z čl. 2 písm. h) a článků 8, 9 a 11 směrnice 2013/33/EU ⁽²⁾ a z článku 5, čl. 6 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/115/ES ⁽³⁾, to vše ve spojení s články 6, 18 a 47 Listiny základních práv, a to tím, že

- stanovilo, že žádost o azyl musí být podána k příslušnému azylovému orgánu osobě a výlučně v čekacích zónách, přístup do nichž je omezen jen na malý počet osob;
- využívá v obecném měřítku zvláštní řízení, ve kterém není zajištěno dodržování záruk stanovených ve směrnici 2013/32;
- nařídilo, aby se na všechny žadatele o azyl (s výjimkou osob mladších 14 let) vztahovalo řízení, v jehož důsledku jsou žadatelé povinně zajištěni v čekacích zónách po celou dobu azylového řízení, a to v zařízeních, které lze opustit jen směrem do Srbska, aniž se při tomto zajištění uplatňují záruky stanovené ve směrnici 2013/33;
- přemísťuje státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají na jeho území neoprávněně, na druhou stranu hraničního oplocení bez dodržení postupů a záruk stanovených v článku 5, čl. 6 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/115;
- neprovedlo do svého vnitrostátního právního řádu čl. 46 odst. 5 směrnice 2013/32 a přijalo předpisy, které se odchylují od obecného pravidla o automatickém odkladném účinku v situacích, které nejsou zahrnuty do čl. 46 odst. 6 této směrnice;

b)uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že Maďarsko tím, že stanovilo, že žádost o azyl musí být podána k příslušnému azylovému orgánu osobě a výlučně v čekacích zónách, přístup do nichž je omezen jen na malý počet osob, porušilo články 3 a 6 směrnice 2013/32. Maďarsko tak žadatelům o mezinárodní ochranu nezaručuje účinný přístup k azylovému řízení.

Podle Komise Maďarsko v důsledku ustanovení zákona o azylu, podle kterých jsou žadatelé povinni setrvat v čekacích zónách až do rozhodnutí o jejich žádosti o mezinárodní ochranu, systematicky zajišťuje všechny žadatele o azyl, což je v rozporu se směrnicí 2013/33.

Komise má dále za to, že Maďarsko tím, že státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají na jeho území neoprávněně, přemísťuje na druhou stranu hraničního oplocení bez dodržení postupů a záruk stanovených směrnicí 2008/115, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5, čl. 6 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 této směrnice.

Podle Komise Maďarsko neprovedlo do svého vnitrostátního právního řádu obecné pravidlo stanovené v čl. 46 odst. 5 směrnice 2013/32, neboť ze zákona o azylu bylo pro případy, kdy je proti zamítnutí nedůvodné žádosti podána správní žaloba, vyňato ustanovení, které oprávněnému prostředku před soudem přiznávalo automatický odkladný účinek.

Komise dále tvrdí, že Maďarsko porušuje čl. 46 odst. 5 a 6 směrnice 2013/32, protože zákon o azylu pro případ zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nestanoví jednoznačně, že o odkladný účinek lze požádat. Není tak zaručeno právo žadatelů setrvat na území Maďarska, dokud nebude znám výsledek řízení o oprávněném prostředku, jelikož zamítavé rozhodnutí je vykonatelné bez ohledu na to, zda je podán k soudu oprávný prostředek.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. 2013, L 180, s. 96).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 15. ledna 2019 —
kunsthhaus muerz gmbh v. Zürich-Versicherungs AG**

(Věc C-20/19)

(2019/C 155/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: kunsthhaus muerz gmbh

Žalovaná: Zürich-Versicherungs AG

Předběžná otázka

Musí být směrnice 2002/83/ES (¹) — a zejména její články 35 a 36 — vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které lhůta pro odstoupení od smlouvy uplyne nezávisle na (správném) poučení o právu odstoupit od smlouvy před uzavřením smlouvy 30 dnů od jejího uzavření, (také) tehdy, jestliže pojistníkem není spotřebitel?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. 2002, L 345, s. 1; Zvl. vyd. 06/06, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 23. ledna 2019 — FX v. GZ, ze zákona zastoupená svou matkou

(Věc C-41/19)

(2019/C 155/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: FX

Odpůrkyně: GZ, ze zákona zastoupená svou matkou

Předběžné otázky

- 1) Jedná se u žádosti o zastavení výkonu rozhodnutí podle § 767 německého občanského soudního řádu (Zivilprozessordnung/ZPO) směřující proti zahraničnímu rozhodnutí o výživném o věc týkající se vyživovací povinnosti ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností ⁽¹⁾?
- 2) Pokud je odpověď záporná, jedná se u žádosti o zastavení výkonu rozhodnutí podle § 767 ZPO směřující proti zahraničnímu rozhodnutí o výživném o řízení, jehož předmětem je výkon rozhodnutí ve smyslu čl. 24 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 7, s.1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 351, s.1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo Tribunal Supremo (Španělsko) dne 24. ledna 2019 — Tribunal Supremo Repsol Petróleo, S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-44/19)

(2019/C 155/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Repsol Petróleo, S.A.

Odpůrkyně: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 21 odst. 3 směrnice 2003/96 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že umožňuje uložit spotřební daň z minerálních olejů na vlastní spotřebu energetických produktů uskutečňovanou v podnicích výrobce v poměru, v jakém se vyrábějí neenergetické produkty?
- 2) Naopak brání cíl tohoto ustanovení spočívající v osvobození použití energetických produktů, které jsou považovány za nezbytné při výrobě konečných energetických produktů, od spotřební daně, uložit spotřební daň na část této vlastní spotřeby vedoucí k výrobě jiných, než energetických produktů, i když je výroba těchto produktů sekundární a uskutečňuje se nevýhnutně jako důsledek výrobního procesu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 28 3, s. 51).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña (Španělsko) dne 24. ledna 2019 — Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A. v. Ayuntamiento de A Coruña

(Věc C-45/19)

(2019/C 155/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A.

Žalovaná: Ayuntamiento de A Coruña

Předběžná otázka

Začíná maximální doba trvání smluv 30 let stanovená v čl. 8 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1370/2007 ⁽¹⁾ běžet: a) v okamžiku zadání smlouvy nebo jejího uzavření, b) v okamžiku vstupu uvedeného ustanovení v platnost, c) dnem následujícím po uplynutí přechodného období podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení (3. prosince 2019), nebo d) kterýmkoliv jiným dnem, který určí Soudní dvůr Evropské unie?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. 2007, L 315, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 29. ledna 2019 — Wikingerhof GmbH & Co. KG v. Booking.com BV

(Věc C-59/19)

(2019/C 155/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Žalovaná: Booking.com BV

Předběžné otázky

Musí být čl. 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že k soudu příslušnému ve věci týkající se deliktů odpovědnosti lze podat žalobu na zdržení se určitých způsobů chování, přichází-li do úvahy, že vytýkané chování je kryto smluvními ujednáními, žalobce ale namítá, že se tato ustanovení zakládají na zneužití dominantního postavení žalovaného na trhu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2019 Suzanne Saleh Thabet, Gamalem Mohamedem Hosnīm Elsayedem Mubarakem, Alaaem Mohamedem Hosnīm Elsayedem Mubarakem, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekhem, Khadiga Mahmoud El Gammal proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2018 ve spojených věcech T-274/16 a T-275/16, Saleh Thabet a další v. Rada

(Věc C-72/19 P)

(2019/C 155/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (zástupci: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmeyer, Solicitors)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- sám v tomto případě vydal konečný rozsudek a zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelů;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu s právním posouzením Soudního dvora; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovateli v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

K prvnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když rozhodl, že Rada nebyla povinna ověřit, zda egyptské orgány dodržely základní práva EU navrhovatelů.

K druhému důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když rozhodl, že Rada nebyla povinna ověřit, zda se soudní řízení a šetření, jejich účastníky byli navrhovatelé, týkala takových aktů, které by mohly ohrozit právní stát v Egyptě.

K třetímu důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil pochybení, když rozhodl, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se dovolávala věci č. 10427 (Al Watany Bank Allegations).

Ke čtvrtému důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil pochybení, když rozhodl, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se dovolávala věci č. 8897 (Private Villa Refurbishment Case).

K pátému důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil pochybení, když měl za to, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se dovolávala věci č. 756 (Al-Ahram Establishment Gifts Allegation) a věci č. 53 (Dar El Tahrir Gifts Allegation).

K šestému důvodu, vycházejícímu z toho, že se Tribunál dopustil pochybení, když měl za to, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se dovolávala věci č. 144 (Money Laundering Allegation).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 31. ledna 2019 — Direktor na Teritorialna direkcija Yugozapadna Agencija „Mitnici“ pravopriemnik na Mitnica Aerogara Sofia v. „Curtis Balkan“ EOOD

(Věc C-76/19)

(2019/C 155/31)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Direktor na Teritorialna direkcija Yugozapadna Agencija „Mitnici“ pravopriemnik na Mitnica Aerogara Sofia

Odpůrce: „Curtis Balkan“ EOOD

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení č. 2454/93 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že stanoví samostatný základ pro opravu celní hodnoty připočtením licenčních poplatků k ceně dováženého zboží, která skutečně byla nebo má být zaplacená, bez ohledu na pravidlo stanovené v článku 157 nařízení č. 2454/93?
- 2) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení č. 2454/93 vykládán v tom smyslu, že pro opravu celní hodnoty upravuje dva alternativní skutkové stavy: zaprvé ten, že takové licenční poplatky, jako jsou poplatky v projednávané věci, se vztahují částečně na dovážené zboží a částečně na jiné složky, které byly po dovozu ke zboží připojeny, a zadruhé ten, že se licenční poplatky vztahují na služby poskytnuté po dovozu?
- 3) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení 2454/93 vykládán v tom smyslu, že pro opravu celní hodnoty upravuje tři skutkové stavy: zaprvé ten, že se licenční poplatky vztahují částečně na dovážené zboží a částečně na jiné složky, které byly po dovozu ke zboží připojeny; zadruhé ten, že se licenční poplatky vztahují částečně na dovážené zboží a částečně na služby poskytnuté po dovozu; zatřetí ten, že se licenční poplatky vztahují částečně na dovážené zboží a částečně na jiné složky, které byly po dovozu ke zboží připojeny, nebo na služby poskytnuté po dovozu?
- 4) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení č. 2454/93 vykládán v tom smyslu, že připouští opravu celní hodnoty vždy, je-li prokázáno, že se zaplacené licenční poplatky vztahují na služby poskytnuté po dovozu hodnoceného zboží, přičemž se v projednávané věci jedná o takové služby, které jsou bulharské společnosti poskytovány americkou společností (které jsou spojeny s výrobou a řízením), nezávisle na tom, zda jsou splněny podmínky pro provedení opravy podle článku 157 nařízení 2454/93?

- 5) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení č. 2454/93 vykládán v tom smyslu, že představuje zvláštní případ opravy celní hodnoty podle ustanovení a za podmínek článku 157 nařízení 2454/93, přičemž tato zvláštnost spočívá v tom, že se licenční poplatky vztahují na hodnocené zboží pouze částečně a musí být tedy přiměřeně rozvrženy?
- 6) Musí být čl. 158 odst. 3 nařízení č. 245[4]/93 vykládán v tom smyslu, že se použije také v případě, platí-li kupující odměnu nebo licenční poplatky třetí osobě?
- 7) V případě kladné odpovědi na obě předchozí otázky, musí soud při přiměřeném rozvržení licenčního poplatku podle čl. 158 odst. 3 nařízení č. 2454/93 zkoumat, zda jsou splněny obě podmínky čl. 157 odst. 2, a sice že se licenční poplatek, byť jen částečně, vztahuje na dovážené zboží a že jeho úhrada je podmínkou prodeje tohoto zboží, a pokud ano, musí být při tomto posouzení dodrženo ustanovení článku 160, podle něhož jsou splněny podmínky čl. 157 odst. 2, pokud prodávající nebo osoba, která je s ním ve spojení, vyžaduje platbu od kupujícího?
- 8) Lze článek 160 nařízení č. 2454/93 použít pouze na základní situaci podle článku 157 nařízení č. 2454/93, kdy jsou licenční poplatky hrazeny třetí osobě a vztahují se zcela na hodnocené zboží, nebo také na případy, kdy se licenční poplatky vztahují pouze částečně na dovážené zboží?
- 9) Musí být článek 160 nařízení 2454/93 vykládán v tom smyslu, že pod pojmem „spojení“ mezi poskytovatelem licence a prodávajícím je nutno chápat případy, kdy je poskytovatel licence s kupujícím ve spojení, neboť prostřednictvím kupujícího vykonává přímý dohled překračující rámec kontroly kvality, nebo musí být vykládán v tom smyslu, že výše popsané spojení mezi poskytovatelem licence a kupujícím nepostačuje pro domněnku (nepřímého) spojení mezi poskytovatelem licence a prodávajícím, zejména pokud poslední jmenovaný popírá, že by ceny za objednávky kupujícího za dovážené zboží závisely na platbě licenčních poplatků a zároveň zpochybňuje, že by poskytovatel licence byl schopen jeho činnost řídit či omezovat?
- 10) Musí být článek 160 nařízení č. 2454/93 vykládán v tom smyslu, že umožňuje opravu celní hodnoty pouze v případě, kdy jsou splněny obě podmínky uvedené v článku 157 nařízení č. 2454/93, a sice že se licenční poplatky hrazené třetí osobě týkají hodnoceného zboží a jsou hrazeny podle podmínek prodeje tohoto zboží a navíc je splněna podmínka, že prodávající nebo osoba, která je s ním ve spojení, platbu těchto licenčních poplatků od kupujícího vyžaduje?
- 11) Je požadavek čl. 157 odst. 2 první odrážky nařízení č. 2454/93, aby se licenční poplatky týkaly hodnoceného zboží, považován za splněný, pokud existuje takový nepřímý vztah mezi licenčními poplatky a dováženým zbožím, jako v projednávané věci, jestliže je hodnocené zboží součástí licencovaného konečného výrobku?

(¹) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Komise (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 7. února 2019 — TV Play Baltic AS v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Věc C-87/19)

(2019/C 155/32)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TV Play Baltic AS

Žalovaná: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 2 písm. m) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o společném předpísovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) vykládat v tom smyslu, že „zajišťování sítě elektronických komunikací“ se nevztahuje na činnosti opakovaného televizního vysílání prostřednictvím družicových sítí ve vlastnictví třetích osob, jako jsou činnosti vykonávané žalobkyní?
- 2) Je třeba čl. 31 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ⁽²⁾ ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ⁽³⁾ ze dne 25. listopadu 2009, vykládat tak, že brání členským státům v uložení povinnosti ve veřejném zájmu („must carry“, povinnost provozovat televizní vysílací kanál prostřednictvím družicových sítí ve vlastnictví třetích osob a poskytovat koncovým uživatelům k tomuto vysílání přístup) hospodářským subjektům, jako je žalobkyně, kteří 1) provozují kanál televizního vysílání chráněný systémem podmíněného přístupu prostřednictvím družicových sítí ve vlastnictví třetích osob, přičemž za tímto účelem přijímají signály televizních programů (kanálů), které jsou v daném okamžiku vysílány, provádějí jejich konverzi, kódování a přenos na umělou družici Země, z níž jsou bez přerušení přenášeny zpět na Zemi, a 2) za odměnu nabízejí zákazníkům balíčky televizních kanálů, přičemž za tímto účelem poskytují přístup k tomuto chráněnému televiznímu vysílání (či jeho části) prostřednictvím zařízení podmíněného přístupu?
- 3) Je třeba čl. 31 odst. 1 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, vykládat v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení se nemá za to, že sítě elektronických komunikací (v tomto případě družicová vysílací síť) využívá významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředek pro příjem televizního vysílání, pokud tyto sítě využívá jako takový hlavní prostředek pouze přibližně 6 % všech koncových uživatelů (v tomto případě domácností)?
- 4) Je při posuzování otázky, zda je odůvodněno použití čl. 31 odst. 1 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, nutno přihlížet k uživatelům internetu, kteří mohou bezplatně sledovat předemné televizní programy (či jejich část) prostřednictvím živého vysílání na internetu?

- 5) Je třeba článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání členským státům v uložení kogentní povinnosti bezplatného opakovaného vysílání televizního kanálu prostřednictvím sítí elektronických komunikací hospodářským subjektům, jako je žalobkyně, pokud je provozovatel rozhlasového a televizního vysílání, v jehož prospěch je tato povinnost stanovena, schopen provozovat tyto televizní vysílací kanály v plném rozsahu sám prostřednictvím téže sítě a z vlastních peněžních prostředků?
- 6) Je třeba článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání členským státům v uložení kogentní povinnosti bezplatného opakovaného vysílání televizního kanálu prostřednictvím sítí elektronických komunikací hospodářským subjektům, jako je žalobkyně, pokud by se tato povinnost vztahovala pouze na přibližně 6 % všech domácností a tyto domácnosti mají možnost sledovat tento televizní kanál prostřednictvím pozemní vysílací sítě nebo internetu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 108, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. 2002, L 108, s. 51.

⁽³⁾ Úř. věst. 2009, L 337, s. 11.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. února 2019 Evropskou službou pro vnější činnost proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 27. listopadu 2018 ve věci T-315/17, Hebberecht v. ESVČ

(Věc C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt, R. Spac, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Chantal Hebberecht

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 27. listopadu 2018 ve věci T-315/17;
- zamítl původní žalobu jako neopodstatněnou;
- uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle ESVČ se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v rozsudku vycházel z článku 1d odst. 2 služebního řádu úředníků a konstatoval, že toto ustanovení obsahuje přímo aplikovatelnou zásadu na individuální rozhodnutí přijímaná orgánem na základě uvedeného řádu (body 93-94 napadeného rozsudku).

Dále i za předpokladu, že článek 1d odst. 2 služebního řádu úředníků ukládá přímo aplikovatelnou povinnost, toto ustanovení nelze aplikovat na tento případ vzhledem k povaze sporného rozhodnutí, které se týká pouze navrhovatelky jakožto vedoucí zastoupení a netýká se aplikace zásady rovnosti žen a mužů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 11. února 2019 — Donex Shipping and Forwarding B.V., další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-104/19)

(2019/C 155/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Donex Shipping and Forwarding B.V.

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení (ES) č. 91/2009 ⁽¹⁾ vůči dovozci do Unie neplatné pro porušení čl. 2 odst. 11 nařízení (ES) č. 384/96 ⁽²⁾ z důvodu, že Rada při zjišťování dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky nespolutracujících čínských vyvážejících výrobců nezohlednila při srovnání upraveném ve výše uvedeném ustanovení vývozní obchody týkající se určitých druhů tohoto výrobku?
- 2) Je nařízení (ES) č. 91/2009 vůči dovozci do Unie neplatné pro porušení čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 384/96 z důvodu, že orgány Unie při srovnání běžné hodnoty výrobků indického výrobce s vývozními cenami obdobných čínských výrobků v rámci výpočtu dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky odmítly zohlednit úpravy související s dovozními cly pro suroviny a nepřímými daněmi ve srovnatelné zemi Indii, jakož i rozdíly ve výrobě, popř. mezi výrobními náklady nebo vzhledem k tomu, že orgány Unie neposkytly (včas) v průběhu šetření spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcům všechny údaje od indického výrobce související se zjištěním běžné hodnoty?

⁽¹⁾ Nařízení Rady ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 29, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 15. února 2019 — X, další účastníci: College van burgemeester en wethouders van gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

(Věc C-120/19)

(2019/C 155/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: X

Další účastníci: College van burgemeester en wethouders van gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

Předběžné otázky

- 1) a) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice 2008/68/ES ⁽¹⁾ o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. 2008, L 206) vykládán v tom smyslu, že brání podmínce uvedené v povolení čerpací stanice na LPG, podle níž může být dotčená konkrétní čerpací stanice na LPG zásobována výlučně cisternovými vozidly na přepravu LPG se žáruvzdorným pláštěm, tato povinnost přitom není uložena přímo jednomu nebo vícero provozovatelům cisternových vozidel na přepravu LPG?
 - b) Je pro odpověď na první otázku relevantní, že členský stát s organizacemi účastníků na trhu s LPG (m.j. provozovatelé čerpacích stanic na LPG, výrobci, prodejci a dopravci LPG) uzavřel dohodu v podobě „Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-autogastankwagens“ (bezpečnostní dohoda o žáruvzdorném opláštění automobilových cisteren na přepravu LPG), v níž se účastníci zavázali používat žáruvzdorné opláštění, a tento členský stát následně schválil výnos „Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval“ (Výnos o bezpečných vzdálenostech v souvislosti s vnější bezpečností čerpacích stanic na LPG u rozhodnutí týkajících se důsledků nehody), v němž byla stanovena dodatečná politika týkající se rizik, která vychází z předpokladu, že čerpací stanice na LPG jsou zásobovány cisternami opatřenými žáruvzdorným pláštěm?
- 2) a) V případě, že vnitrostátní soud přezkoumává legalitu donucovacího rozhodnutí, jež slouží k prosazení splnění podmínky uvedené v povolení, která je již právně nenapadnutelná a je v rozporu s unijním právem:
 - Je podle unijního práva, zejména podle judikatury Soudního dvora týkající se vnitrostátní procesní autonomie, přípustné, pokud vnitrostátní soud v zásadě vychází z legality takovéto podmínky uvedené v povolení, kromě případu, kdy tato podmínka zjevně porušuje nadřazené právo, mimo jiné unijní právo? Pokud ano: Spojuje unijní právo s touto výjimkou (další podmínky)?
 - Nebo je vnitrostátní soud podle unijního práva povinen ponechat takovouto podmínku uvedenou v povolení, — mimo jiné s ohledem na rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 1999, Ciola (C-224/97, EU:C:1999:212), a 6. dubna 2006, ED & F Man Sugar (C-274/04, EU:C:2006:233) — z důvodu porušení tohoto práva nepoužito?
- b) Je pro odpověď na otázku 2A relevantní, zda donucovací rozhodnutí představuje nápravnou sankci (remedy) nebo trestně právní sankci (criminal charge)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. 2008, L 260, s. 13).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. ledna 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Evropská komise

(Věc C-177/19 P)

(2019/C 155/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, S. Eisenberg a D. Klebs, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16;
- 2) zamítl žaloby;
- 3) uložil žalobcům náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem;
- 4) podpůrně, pozměnil bod 3 výroku uvedeného rozsudku v tomto smyslu, že účinky zrušeného ustanovení se zachovávají na maximální dobu výrazně přesahující 12 měsíců od nabytí právní moci rozsudku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody:

Zprv, Tribunál nesprávně prohlásil žaloby za přípustné. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žalující obce byly nařízením (EU) 2016/646 ⁽¹⁾ bezprostředně dotčeny při výkonu svých pravomocí v oblasti boje proti znečištění vzduchu.

Zadruhé, rozsudek velmi trpí nedostatečným odůvodněním, jelikož neobsahuje žádné zdůvodnění toho, jak se dané nařízení bezprostředně žalobců dotýká. Tribunál vyvodil bezprostřední dotčenost žalobců pouze z toho, že směrnice 2007/46/ES ⁽²⁾ neumožňuje zakazovat provoz vozidel splňujících normu Euro 6. Tento výklad směrnice 2007/46 je rovněž nesprávný.

Zatřetí, Tribunál měl z právního hlediska nesprávně a zejména v rozporu s čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 715/2007 ⁽³⁾ za to, že Komise neměla pravomoc přijmout nařízení 2016/646 v jeho konkrétní podobě. Tribunál nezohlednil skutečnost, že Komise měla při stanovení faktorů shodnosti pro měření emisí v rámci zkoušek v reálném provozu v nařízení 2016/646 velký prostor pro posouzení. Na rozdíl od analýzy Tribunálu se nejednalo o změnu limitních hodnot stanovených nařízením č. 715/2007, ale o specifikace nezbytné z důvodu novosti a specifčnosti zkoušky (přípustné odchylky).

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že z právního hlediska je možné provést částečné zrušení nařízení 2016/646. Nezohlednil totiž to, že z praktického hlediska nelze měření bez faktorů shodnosti provádět a že Komise povinnou povahu zkoušek v reálném provozu pro schválení výslovně podmínila zavedením korekčních faktorů.

Podpůrně, německá vláda tvrdí, že Tribunál řádně nezohlednil skutečnost, že unijní normotvůrce není schopen přijmout novou právní úpravu ve lhůtě stanovené rozsudkem. Z tohoto důvodu je třeba zachovat účinky rozsudkem zrušeného ustanovení na maximální dobu výrazně přesahující 12 měsíců od nabytí právní moci rozsudku.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) (Úř. věst. 2016, L 109, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263 s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Maďarskem proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Komise

(Věc C-178/19 P)

(2019/C 155/37)

Jednací jazyky: španělština a francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Maďarsko (zástupce: M. Z. Fehér, zmocněnec)

Další účastníci řízení: Ville de Paris, Ville de Bruxelles, Ayuntamiento de Madrid, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek (navrhovatele)

Maďarsko v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

primárně:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Evropská komise, a určil, že žaloby, které podaly Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid, jsou nepřijatelné;

podpůrně:

- částečně zrušil výrok rozsudku v části, ve které se určuje lhůta, ve které zůstávají zachovány účinky ustanovení zrušených citovaným rozsudkem, na dvanáct měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci, a zároveň se stanoví, že účinky zrušených ustanovení zůstávají zachovány do doby, než bude přijata nová právní úprava nahrazující tato ustanovení;

a dále:

- uložil žalobcům náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku maďarská vláda namítá zaprvé posouzení přípustnosti v napadeném rozsudku, potažmo prohlášení přípustnosti žalob na neplatnost, a zadruhé posouzení a závěry Tribunálu v napadeném rozsudku stran časových účinků zrušených rozhodnutí.

Tribunál v napadeném rozsudku dospěl podle maďarské vlády k nesprávnému závěru, že nařízení 2016/646 ⁽¹⁾ nevyžaduje ve vztahu k žalobcům žádné prováděcí opatření a tito žalobci jsou jím dotčeni bezprostředně, takže mají aktivní legitimaci k podání žaloby na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Nařízení 2016/646 přitom prováděcí opatření vyžaduje, a to i ve vztahu k žalobcům, a žalobci jím nejsou dotčeni bezprostředně, neboť z uvedeného předpisu nevyplývají omezení, která mu napadený rozsudek připisuje ve vztahu k žalobci přijatým či připravovaným opatřením omezujícím používání vozidel.

Tribunál podle maďarské vlády dále tím, že v napadeném rozsudku určil nejzazší lhůtu, ve které zůstávají zachovány účinky zrušených ustanovení, na dvanáct měsíců, porušil zásadu právní jistoty, neboť takovou lhůtu nelze považovat za dostatečnou pro přijetí právní úpravy nahrazující tato ustanovení. Zkrácená lhůta pro přípravu, která byla podnikům poskytnuta, nestačí pro přizpůsobení se změněným ustanovením a nepočítá se ani se zmírňováním podnikatelských škod, které již lze vyčíslit. V období od skončení dočasných účinků zrušených ustanovení do přijetí nové právní úpravy vznikne situace neslučitelná se zásadou právní jistoty a bude docházet k závažnému porušování práv výrobců vozidel i spotřebitelů.

(¹) Nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) (Úř. věst. 2016, L 109, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Evropská komise

(Věc C-179/19 P)

(2019/C 155/38)

Jednací jazyky: španělština a francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: J.-F. Brakeland, zmocněnec)

Další účastníci řízení: Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, doručený téhož dne Komisi, ve spojených věcech T-339/16, T-352/16 a T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid proti Evropské komisi, zamítl žalobu v prvním stupni a uložil odpůrkyním náhradu nákladů řízení;

nebo podpůrně, aby

— zrušil rozsudek a vrátil věc zpět Tribunálu k posouzení; a určil, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek vychází z jediného důvodu kasačního opravného prostředku. Komise má za to, že se Tribunál v bodech 121 až 151 svého rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že nařízení 2016/646 (¹) mění podstatu nařízení 715/2007. (²) Toto pochybení je podle Komise způsobeno jednak nesprávným výkladem pojmu „změna“, což je doloženo tím, že Tribunál použil pojem „změna de facto“, a jednak nesprávným výkladem rozsahu nařízení 2016/646. Rozsudek tak ohrožuje unijní interinstitucionální rovnováhu.

(¹) Nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) (Úř. věst. 2016, L 109, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 2007, L 171, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 26. února 2019 — Supreme Site Service GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze v. Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Věc C-186/19)

(2019/C 155/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Supreme Site Service GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Odpůrkyně: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Předběžné otázky

- 1)
 - (a) Musí být nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřacované znění) (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1) vykládáno v tom smyslu, že taková věc, jako je věc v původním řízení, v níž mezinárodní organizace navrhuje (i) zrušení obstavení u třetího subjektu provedené protistranou v jiném členském státu a (ii) uložení zákazu nového obstavení na základě stejného skutkového stavu protistraně, přičemž se tyto návrhy zakládají na námitce imunity vůči výkonu rozhodnutí, je zcela nebo částečně občanskou nebo obchodní věcí ve smyslu čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení?
 - (b) Je pro odpověď na otázku 1 (a) relevantní okolnost — a pokud ano, v jakém smyslu —, že soud členského státu umožnil obstavení na základě nároku, který protistraně podle jejího názoru přísluší vůči mezinárodní organizaci, který je v tomto členském státu předmětem řízení ve věci samé a týká se smluvního sporu o platbě za pohonné hmoty, které byly dodány pro mírovou misi realizovanou mezinárodní organizací spojenou s touto mezinárodní organizací?
- 2)
 - (a) Je-li odpověď na otázku 1 (a) kladná, Musí být čl. 24 bod 5 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy soud jednoho členského státu povolil obstavení u třetího subjektu a toto obstavení bylo následně provedeno v jiném členském státě, jsou pro rozhodnutí o návrhu na zrušení tohoto obstavení příslušné pouze soudy členského státu, v němž bylo provedeno obstavení za účelem exekuce u třetí osoby?
 - (b) Je pro odpověď na otázku 2(a) relevantní okolnost — a pokud ano, v jakém smyslu —, že mezinárodní organizace vznesla v rámci svého návrhu na zrušení obstavení u třetího subjektu námitku imunity při výkonu rozhodnutí?
- 3) Je-li pro odpověď na otázku, zda se jedná o občanskou nebo obchodní věc ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 resp. o žádost spadající do oblasti působnosti čl. 24 bodu 5 tohoto nařízení, relevantní okolnost, že mezinárodní organizace v rámci svých návrhů uplatnila námitku imunity při výkonu rozhodnutí, jakou měrou je pak příslušný soud povinen přezkoumat, zda tato námitka byla podána právem, a platí přitom pravidlo, že soud musí posoudit všechny jemu dostupné informace, mezi něž případně patří také námitky protistrany, nebo platí jiné pravidlo?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Malmö (Švédsko) dne 27. února 2019
— A v. Migrationsverket**

(Věc C-193/19)

(2019/C 155/40)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Malmö

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaný: Migrationsverket

Předběžné otázky

- 1) Představují ustanovení Schengenské dohody a zejména ustanovení o systematickém vyhledávání v SIS a Schengenský hraniční kodex a zejména v něm upravený požadavek být držitelem platného pasu překážky udělení povolení k pobytu na základě žádostí podaných ve Švédsku, které se nezakládají ani na důvodech ochrany, ani na humanitárních důvodech, pokud je nejasná totožnost žadatele?
- 2) Je-li tomu tak, může stanovit výjimku z prokázání totožnosti vnitrostátní právo nebo judikatura?
- 3) Je-li odpověď na otázku č. 2 záporná, jaké — pokud vůbec nějaké — výjimky upravuje právo EU?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 5. března 2019
— SIA „KOB“ v. Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija**

(Věc C-206/19)

(2019/C 155/41)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Administratīvā rajona tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SIA „KOB“

Žalovaná: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Předběžné otázky

Brání unijní právo, a zejména články 18, 49 a 63 SFEU, právní úpravě členského státu, která stanoví, že právnické osoby v případech, kdy společník nebo společníci, jejichž celkový podíl na kapitálu s hlasovacím právem představuje v dané společnosti více než jednu polovinu, a všechny osoby s oprávněním jednat za danou společnost mají státní příslušnost jiných členských států Evropské unie, mohou nabýt zemědělskou půdu do vlastnictví jen tehdy, když předloží jejich osvědčení o registraci občana Unie a doklad osvědčující jejich znalost úředního jazyka na úrovni odpovídající alespoň úrovni B2?

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — Itálie a další v. Komise

(Spojené věci T-98/16, T-196/16 a T-198/16) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Zásah soukromoprávního mezibankovního konsorcia ve prospěch jednoho ze svých členů — Schválení zásahu centrální bankou členského státu — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Pojem státní podpory — Přičitatelnost státu — Státní prostředky“)

(2019/C 155/42)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně ve věci T-98/16: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem a P. Gentilim, avvocati dello Stato)

Žalobkyně ve věci T-196/16: Banca Popolare di Bari SCpA, původně Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (Teramo, Itálie) (zástupci: A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro a F. Mazzocchi, advokáti)

Žalobce ve věci T-198/16: Fondo interbancario di tutela dei depositi (Řím, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini a G. Faella, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar a D. Recchia, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni ve věci T-198/16: Banca d'Italia (zástupci: M. Perassi, O. Capolino, M. Marcucci a M. Todino, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/1208 ze dne 23. prosince 2015 o státní podpoře SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Banca Tercas (Úř. věst. 2016, L 203, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1208 ze dne 23. prosince 2015 o státní podpoře SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Banca Tercas, se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25. 4. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2019 — Perry Ellis International Group v. EUIPO (PRO PLAYER)(Věc T-220/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PRO PLAYER — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 155/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamy) (zástupci: O. Günzel a C. Tenkhoff, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a K. Markakis, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. února 2016 (věc R 1091/2015-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení PRO PLAYER jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Perry Ellis International Group Holdings Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — Inpost Paczkomaty a Inpost v. Komise(Věc T-282/16 a T-283/16) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Poštovní odvětví — Vyrovnání čistých nákladů, které vyplývají z povinností všeobecných služeb — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Proporcionalita — Právo na vlastnictví — Svoboda podnikání“)

(2019/C 155/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně ve věci T-282/16: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakov, Polsko) (zástupci: původně T. Proć, poté D. Doktor, advokáti)

Žalobkyně ve věci T-283/16: Inpost S.A. (Krakov, Polsko) (zástupce: W. Knopkiewicz, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, K. Blanc a D. Recchia, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Předmět věci

Návrhy zakládající se na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 8236 final ze dne 26. listopadu 2015, kterým Komise nevznesla námitky proti opatření oznámenému polskými orgány a týkajícímu se podpory poskytnuté společností Poczta Polska ve formě vyrovnání čistých nákladů vyplývajících z toho, že tato společnost plní povinnosti všeobecných poštovních služeb, za období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2015.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Společnosti Inpost Paczkomaty sp. z o.o. a Inpost S.A. ponesou každá vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Foshan Lihua Ceramic v. Komise

(Věc T-310/16) (¹)

(„Dumping — Dovozy keramických obkládaček pocházejících z Číny — Článek 11 odst. 4 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 4 a 5 a článek 17 nařízení (EU) č. 2016/1036] — Rozhodnutí, kterým se zamítá přiznání statusu nového vyvážejícího výrobce ve smyslu článku 3 prováděcího nařízení (EU) č. 917/2011 — Výběr vzorku — Individuální přezkoumání — Důvěrnost“)

(2019/C 155/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan, Čína) (zástupci: B. Spinoit, D. Philippe a A. Wese, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Demeneix, M. França a T. Maxian Rusche, poté A. Demeneix, T. Maxian Rusche a N. Kuplewatzky, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Cerame-Unie AISBL (Brusel, Belgie) (zástupce: V. Akritidis, advokát)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2016) 2136 final ze dne 15. dubna 2016, kterým se zamítá žádost o přiznání statusu nového vyvážejícího výrobce, pokud jde o konečná antidumpingová opatření uložená na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky prováděcím nařízením (EU) č. 917/2011.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Sdružení Cerame-Unie AISBL ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 22.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Prim v. EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED)

(Věc T-138/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie PRIMED — Starší národní obrazové ochranné známky PRIM S.A., PRiM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS a GRUPO PRiM — Řádné užívání starších ochranných známek — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001] — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 druhá věta nařízení 2017/1001) — Předložení důkazů poprvé až před odvolacím senátem — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Kvalifikace důkazů jako důkazů nových či doplňkových — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 95 odst. 2 nařízení 2017/1001)“)

(2019/C 155/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Prim, SA (Móstoles, Španělsko) (zástupce: L. Broschat García, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Lukošūtė, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (Halberstadt, Německo) (zástupce: D. Donath, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. prosince 2016 (spojené věci R 2494/2015-4 a R 163/2016-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Prim a Primed Halberstadt Medizintechnik

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 19. prosince 2016 (spojené věci R 2494/2015-4 a R 163/2016-4) se zrušuje.

2. Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
3. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Prim, SA.
4. Společnost Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Prim.

(¹) Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Španělsko v. Komise

(Věc T-237/17) (¹)

(„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Španělskem — Kritérium pro uznání organizace producentů — Článek 11 nařízení (ES) č. 2200/96 — Finanční oprava“)

(2019/C 155/47)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: původně A. Gavela Llopis, M. A. Sampol Pucurull a S. Jiménez García, poté M. A. Sampol Pucurull a S. Jiménez García, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a I. Galindo Martín, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/264 ze dne 14. února 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2017, L 39, s. 12), v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje vynaložené Španělským královstvím.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/264 ze dne 14. února 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se v části, v níž vylučuje některé výdaje vynaložené Španělským královstvím, zrušuje v rozsahu, v němž uplatňuje paušální finanční opravu ve výši 10 %.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Španělské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Meesenburg Großhandel v. EUIPO (Triotherm+)(Věc T-760/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Triotherm+ — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Právo být vyslechnut“)

(2019/C 155/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Německo) (zástupce: D. Freiherr von Oldershausen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. září 2017 (věc R 1786/2016-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení Triotherm+ jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Meesenburg Großhandel KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2019 — Grammer v. EUIPO (Znázornění tvaru)(Věc T-762/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující tvar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 155/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grammer AG (Amberg, Německo) (zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. září 2017 (věc R 2250/2016-4) týkajícímu se přihlášky tvaru jako obrazové ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. září 2017 (věc R 2250/2016-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení včetně všech nezbytných nákladů vynaložených společností Grammer AG pro účely řízení před odvolacím senátem EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2019 — Pan v. EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA)

(Věc T-777/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie TOBBIA — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Peppa Pig — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 155/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Xianhao Pan (Řím, Itálie) (zástupce: M. Oliva, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Walicka a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Entertainment One UK Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: J. Guise, L. Cassidy a N. Rose, solicitors)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO: Astley Baker Davies Ltd (Londýn, Spojené království)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 (věc R 1776/2016-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Entertainment One UK a Astley Baker Davies, na jedné straně, a X. Panem, na straně druhé.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Panu Xianhao Panovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2019 — IQ Group Holdings Bhd v. EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)(Věc T-133/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka Lumiqs — Starší slovní ochranná známka Evropské unie a starší obrazová ochranná známka Evropské unie Lumix — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 155/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IQ Group Holdings Bhd (Heckmondwike, Spojené království) (zástupce: S. Carter, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Německo) (zástupce: T. Schmidpeter, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. prosince 2017 (věc R 983/2017-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Krinner Innovation a IQ Group Holdings Bhd.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 12. prosince 2017 (věc R 983/2017-1) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností IQ Group Holdings Bhd.
3. Společnost Krinner Innovation GmbH ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2019 — Strabag Belgium v. Parlament(Věc T-784/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Všeobecné stavební práce na budovách Evropského parlamentu v Bruselu — Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům — Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 155/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Strabag Belgium (Antverpy, Belgie) (zástupci: původně M. Schoups, K. Lemmens a M. Lahbib, poté M. Schoups a K. Lemmens, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: Z. Nagy a B. Simon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU, který směřuje ke zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 24. listopadu 2017 o odmítnutí nabídky žalobkyně a o zadání zakázky týkající se rámcové smlouvy na obecné stavební práce na budovách Parlamentu v Bruselu (Belgie) pěti uchazečům (zadávací řízení 06D20/2017/M036) a k uložení povinnosti Parlamentu předložit různé dokumenty.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízeními o předběžném opatření.
- 3) Návrh, aby byla Parlamentu uložena náhrada nákladů řízení, se odmítá jako nepřipustný.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. března 2019 — Legutko a Poręba v. Parlament

(Věc T-156/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost — Institucionální právo — Jednací řád Parlamentu — Článek 130 — Příloha II — Otázka k písemnému zodpovězení — Žádost o doručení Radě — Oznámení rozhodnutí konstatujícího nepřipustnost otázky — Výzva k jednání — Stanovisko Parlamentu — Návrh na uložení povinnosti — Nepřipustnost“)

(2019/C 155/53)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobci: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polsko), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polsko) (zástupce: M. Mataczyński, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz, S. Alonso de León a A. Pospíšilová Padowska, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 265 SFEU a znějící na určení, že Parlament tím, že Radě Evropské unie v rozporu s právem nedoručil otázku k písemnému zodpovězení P-003358/17, porušil článek 130 jednacího řádu Parlamentu a ustanovení přílohy II tohoto jednacího řádu.

Výrok

- 1) Žaloba se pro nepřípustnost odmítá.
- 2) Ryszardovi Antonimu Legutkovi a Tomaszovi Piotru Porębovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Žaloba podaná dne 25. února 2019 — Necci v. Komise**(Věc T-129/19)**

(2019/C 155/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Claudio Necci (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 18. dubna 2018, kterým byla implicitně zamítnuta jeho žádost o účast na pojištění ve společném systému zdravotního pojištění (SSZP);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden hlavní žalobní důvod a jeden podpůrný žalobní důvod.

V rámci svého hlavního žalobního důvodu tvrdí, že Evropská komise porušila článek 95 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (dále jen „PŘOZ“), když ho odmítla pojistit v SSZP (společný systém zdravotního pojištění), aniž zohlednila dobu placení doplňkového příspěvku, který mu byl přiznán v důchodovém systému orgánů Unie jako protiplnění za převod jeho vnitrostátních nároků na důchod.

Podpůrně žalobce vznáší námitku protiprávnosti článku 95 PŘOZ s ohledem na článek 45 SFEU.

Žaloba podaná dne 28. února 2019 — AM v. EIB**(Věc T-134/19)**

(2019/C 155/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* AM (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)*Žalovaná:* Evropská investiční banka**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:**— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;**v důsledku toho**— zrušil rozhodnutí předsedy EIB z 30. června 2017 a 11. prosince 2017 v rozsahu, v němž je v nich žalobci odepřen nárok na příspěvek na zeměpisnou mobilitu podle článku 1.4 správních předpisů pro zaměstnance;**— v případě potřeby zrušil rozhodnutí předsedy EIB ze dne 20. listopadu 2018, kterým byly odmítnuty závěry smírčí komise a potvrzena rozhodnutí z 30. června 2017 a 11. prosince 2017;**a proto**— uložil žalované, aby zaplatila příspěvek na zeměpisnou mobilitu zpětně od 1. dubna 2017, což ke dni podání této žaloby činí 36 045,6 eur (1 567,20 eur x 23 měsíců);**— uložil žalované, aby zaplatila úroky z prodlení z příspěvku na zeměpisnou mobilitu splatného od 1. dubna 2017, a to až do úplného zaplacení, přičemž úroky z prodlení jsou stanoveny podle úrokové sazby Evropské centrální banky navýšené o dva body.***Žalobní důvody a hlavní argumenty***Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.*

- 1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 1.4 správních předpisů pro zaměstnance a porušení článků 1 a 11 přílohy VII uvedených předpisů.*
 - 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, zásady právní předvídatelnosti a zásady náležité péče.*
 - 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace, článku 1.3 Kodexu chování zaměstnanců EIB a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie.*
 - 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy a zásady přiměřené lhůty.*
-

Žaloba podaná dne 4. března 2019 — ZU v. Komise**(Věc T-140/19)**

(2019/C 155/56)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* ZU (zástupce: C. Bernand-Glanz, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zaprvé zrušil hodnotící zprávu žalobce ze dne 25. dubna 2018;
- zadruhé zrušil rozhodnutí o nepovýšení ze dne 18. června 2018;
- zatřetí zrušil rozhodnutí ze dne 28. května 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o pomoc;
 - začtvrté v případě potřeby zrušil rozhodnutí č. R/400/18 ze dne 21. listopadu 2018, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti jeho hodnotící zprávě a rozhodnutí o nepovýšení;
 - zapáté v případě potřeby zrušil rozhodnutí č. R/461/18 ze dne 21. listopadu 2018, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o pomoc.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod, o který se opírá návrh žalobce na zrušení rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost o pomoc, vychází ze zjevně nesprávného posouzení, porušení povinnosti řádné péče, porušení zásady řádné správy a zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod, o který se opírá návrh žalobce na zrušení jeho hodnotící zprávy a rozhodnutí o nepovýšení, vychází ze zjevně nesprávného posouzení, opomenutí relevantních skutkových okolností a zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 7. března 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise**(Věc T-145/19)**

(2019/C 155/57)

*Jednací jazyk: španělština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencie, Španělsko) (zástupce: G. Alabau Zabal, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil akt Evropské komise, kterým se určuje částka, již musí tato účastnice řízení vrátit v důsledku snížení způsobilé částky odpovídající programu LIFE 11.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti aktu Evropské komise ze dne 14. ledna 2019, oznámenému dne 24. ledna 2019, kterým se určuje částka, již musí tato účastnice řízení vrátit v důsledku snížení způsobilých nákladů z projektu LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING, a vydává platební výměr.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Evropská komise neuvedla argumenty ani údaje, na základě kterých by tato účastnice řízení mohla vyvrátit její argumenty nad rámec toho, co bylo uvedeno v původním dopise z ledna 2017, ve kterém byla informována o výdajích, které nelze financovat, protože Komise ve všech sděleních jen opakovala stále stejné argumenty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smlouvy, resp. jakéhokoli právního aktu týkajícího se jejího provedení.
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že akty, které omezují subjektivní práva nebo oprávněné zájmy, musí obsahovat odůvodnění, jak stanoví právní předpisy Evropské unie, neboť v opačném případě by mohlo docházet ke svévolnému jednání ve vlastní prospěch a ke zneužitím pravomocí, což by bylo v rozporu se zásadami proporcionality, ochrany legitimního očekávání, rovného zacházení a „zákazu svévole“, uznanými v právní úpravě Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinnou obranu.
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že v důsledku nedostatku odůvodnění aktu jako takového nelze jasně identifikovat důvody, které správní orgán vedly k prohlášení určitých výdajů za nezpůsobilé, potažmo tyto vyvrátit.

Žaloba podaná dne 8. března 2019 — Société des produits Nestlé v. EUIPO — Jumbo Africa (zobrazení lidské postavy umístěné uprostřed nad erbovním štítem)

(Věc T-149/19)

(2019/C 155/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švýcarsko) (zástupci: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht a C. Elkmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie zobrazující lidskou postavu umístěnou nad erbovním štítem v červené, modré, světle modré, tmavě modré, šedé a bílé barvě — Přihláška č. 15 273 634

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. listopadu 2018, ve věci R 876/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl odvolání týkající se námitkového řízení č. B 2 738 030;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených před Tribunálem a případnému vedlejšímu účastníkovi uložil náhradu nákladů vynaložených v řízení před EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 druhé věty nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 91 odst. 1 první věty nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 8. března 2019 — Brunswick Bowling Products v. Komise

(Věc T-152/19)

(2019/C 155/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Brunswick Bowling Products LLC (Muskegon, Michigan, Spojené státy) (zástupci: R. Martens a V. Ostrovskis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil v celém rozsahu prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1960 ⁽¹⁾;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že došlo k porušení (i) procesních pravidel obsažených v článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 ⁽²⁾ a čl. 18 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽³⁾ a (ii) zásady proporcionality jak je zakotvena v čl. 18 odst. 4 nařízení č. 765/2008, protože švédské ochranné opatření není odůvodněné vzhledem ke skutečnosti, že orgány pro dozor nad trhem uvedly žadatele v omyl a že k dosažení souladu se směrnicí 2006/42/ES byla k dispozici mírnější opatření.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty a legitimního očekávání a zásady řádné správy, jelikož Komise nezohlednila připomínky a následný přístup orgánů dohledu nad trhem Spojeného království, Německa, Finska a Dánska a napadené rozhodnutí nestanovilo žádnou přiměřenou a účinnou prováděcí lhůtu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení procesních pravidel obsažených v příloze I směrnice 2006/42/ES, jelikož z napadeného rozhodnutí a z rozhodnutí švédského úřadu pro životní prostředí ze dne 30. srpna 2013 vyplývá, že nebyl uveden odpovídající odkaz na obecnou zásadu současného stavu techniky při zkoumání dotyčných výrobků na základě požadavků na ochranu zdraví a bezpečnosti stanovených v příloze I směrnice 2006/42/ES.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu a jednala v rozporu se zásadou řádné správy, jelikož od výrobce nebyly vyžádány žádné nezbytné informace, přestože napadené rozhodnutí uvádí, že výrobce v technické dokumentaci neposkytl žádné propojení mezi odkazy na harmonizované normy a příslušné požadavky na ochranu zdraví a bezpečnosti, jak vyžaduje příloha VII směrnice 2006/42/ES. Obstojně jednajícím soudním orgánem by si totiž před rozhodnutím o tomto rozsahu techniky tyto chybějící informace vskutku vyžádala.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 6 směrnice 2006/42/ES a zásady rovného zacházení, jelikož dotčené opatření je konkrétně zaměřeno na výrobky žalobkyně, zatímco podobné a méně vyhovující výrobky jiných výrobců jsou na vnitřním trhu EU obchodovány. Napadené rozhodnutí navíc tím, že zvažuje pouze stažení a stažení a zpětné převzetí dotčených výrobků, narušuje trh, neboť na vnitřním trhu EU jsou stále povoleny podobné stroje jiných výrobců.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1960 ze dne 10. prosince 2018 o ochranném opatření, které přijalo Švédsko na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES a jehož cílem je zakázat uvádění na trh určitého typu stavěče kuželek a doplňkové sady určené k použití s daným stavěčem kuželek, které vyrobila společnost Brunswick Bowling & Billiards, a stáhnout z trhu stroje, které již byly uvedeny na trh (oznámeno pod číslem C(2018) 8253) (Úř. věst. L 315, 12.12.2018, s. 29).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 24).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Žaloba podaná dne 11. března 2019 — European Union Copper Task Force v. Komise**(Věc T-153/19)**

(2019/C 155/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: European Union Copper Task Force (Essex, Spojené království) (zástupkyně: I. Moreno-Tapia Rivas a C. Vila Gisbert, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/1981 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž obnovuje schválení sloučenin mědi jako látky, která se má nahradit, na protiprávním základě;
- rozšířil účinky zrušení na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2015/408 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž jím byl proveden čl. 80 odst. 7 nařízení 1107/2009 a sloučeniny mědi byly zařazeny na seznam účinných látek jako látky, které se mají nahradit;
- prohlásil, že prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/1981 porušuje zásadu proporcionality;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1981 obnovuje schválení sloučenin mědi jako látky, která se má nahradit, na protiprávním základě. Konkrétně:
 - článek 24 a příloha II bod 4 nařízení (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾ porušuje právo EU, protože:
 - (i) Vědecké důkazy prokazují, že „kritéria PBT“, konkrétně kritérium perzistence, nejsou pro měď vhodná.
 - (ii) Uplatnění kritérií PBT na anorganické látky není v souladu s ostatními právními předpisy, které byly implementovány v oblasti regulovaných chemických látek.
 - (iii) Pokud jde o látky, které se mají nahradit, uplatnění kritérií PBT na sloučeniny mědi jde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů sledovaných nařízením (ES) č. 1107/2009. V nařízení (ES) č. 1107/2009 je kromě toho nesprávně vyložena zásada předběžné opatrnosti.

2. Druhý žalobní důvod vychází z protiprávnosti prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2015/408 v souvislosti s kvalifikací sloučenin mědi jako látek, které se mají nahradit.
3. Třetí žalobní důvod vychází coby podpůrný důvod z toho, že prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1981 porušuje zásadu proporcionality.

-
- ⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1981 ze dne 13. prosince 2018, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh obnovuje schválení účinných látek sloučeniny mědi jako látek, které se mají nahradit, a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2018, L 317, s. 16).
- ⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2015/408 ze dne 11. března 2015 o provádění čl. 80 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o sestavení seznamu látek, které se mají nahradit (Úř. věst. 2015, L 67, s. 18).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. března 2019 — ZU v. ESVČ

(Věc T-154/19)

(2019/C 155/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZU (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu ESVČ oprávněného ke jmenování ze dne 30. listopadu 2018 o zamítnutí žalobcovy stížnosti ze dne 27. července 2018, v rozsahu, v němž byl tímto rozhodnutím implicitně zamítnut jeho výkaz výdajů ze dne 26. února 2018;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod, který vychází z porušení příslušných ustanovení služebního řádu (mimo jiné jeho článků 12a, 56 a 71) a čl. 31 odst. 1 a 2, čl. 41 odst. 1 a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie, z porušení zásady „přiměřené lhůty“, zásady řádné správy a zásady řádného finančního řízení (plýtvání unijními zdroji), ze zneužití pravomoci a zatajování důkazů, z porušení pravidel, jimiž se řídí náhrada cestovních výdajů, z porušení zásady proporcionality, ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a z nezohlednění skutečností *prima facie* obsažených v žalobcově stížnosti podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

Žaloba podaná dne 12. března 2019 — AP v. EIF**(Věc T-155/19)**

(2019/C 155/62)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* AP (zástupce: L. Levi, advokát)*Žalovaný:* Evropský investiční fond**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 30. srpna 2018 a 3. října 2018, kterými se zamítá žádost žalobkyně ze dne 20. června 2018;
- uložil žalovanému zaplatit odměnu stanovenou v článku 33 zaměstnaneckého řádu retroaktivně od 1. dubna 2018, zvýšenou o úroky z prodlení vypočítané podle sazby Evropské centrální banky + 2body až do přijetí celé částky;
- uložil žalovanému nahradit nemajetkovou újmu, kterou lze vyčíslit *ex aequo et bono* na přinejmenším 20 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že nemoc žalobkyně vedla k přerušení výpovědní lhůty a uplatnění systému sociálního zabezpečení. Žalobkyně tvrdí, že opačné tvrzení by představovalo porušení zaměstnaneckého řádu, povinnosti náležité péče a zásady legitimního očekávání.
 2. Druhý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že odmítnutí přijmout zpětvzetí odstoupení z funkce žalobkyně porušuje povinnost náležité péče.
-

Žaloba podaná dne 14. března 2019 — Bog-Fran v. EUIPO Fabryki Mebli „Forte“ (Furniture)**(Věc T-159/19)**

(2019/C 155/63)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. (Varšava, Polsko) (zástupce: M. Mikosza, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Fabryki Mebli „Forte“ S.A. (Ostrów Mazowiecka, Polsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 1 384 002-0034

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. ledna 2019, ve věci R 291/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a vyhověl návrhu na prohlášení neplatnosti;
- určil, že EUIPO a další účastnice v řízení před odvolacím senátem ponесou náklady řízení a nahradí náklady vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 14. března 2019 — LTTE v. Rada**(Věc T-160/19)**

(2019/C 155/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Dánsko) (zástupkyně: A. van Eik a T. Buruma, advokátky)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/25 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce.

Podpůrně žalobce tvrdí, že v tomto případě mělo být přijato mírnější opatření, než je ponechání jeho názvu na unijním seznamu teroristických organizací.

Žalobce nadto požaduje, aby byla Radě uložena náhrada nákladů řízení včetně úroků, jejichž výše bude upřesněna později.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož žalobce nelze kvalifikovat jako teroristickou organizaci ve smyslu čl. 1 odst. 3 společného postoje Rady 2001/931/SZBP ⁽²⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož nebylo přijato žádné rozhodnutí příslušným orgánem, jak to vyžaduje čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931/SZBP.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož Rada neprovedla řádné prověření, jak to vyžaduje čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931/SZBP.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož není v souladu s požadavky proporcionality a subsidiarity.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož není v souladu s povinností uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobce, jelikož bylo porušeno právo žalobce na obhajobu a jeho právo na účinnou soudní ochranu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/25 ze dne 8. ledna 2019, kterým se mění a aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/1084 (Úř. věst. L 6, 9.1.2019, s. 6).

⁽²⁾ Společný postoj Rady 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93; Zvl. vyd. 18/01, s. 217).

Žaloba podaná dne 14. března 2019 — Tempus Energy Germany a T Energy Sweden v. Komise

(Věc T-167/19)

(2019/C 155/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tempus Energy Germany GmbH (Berlín, Německo), T Energy Sweden AB (Göteborg, Švédsko) (zástupci: D. Fouquet a J. Derenne, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 7. února 2018 týkající se plánovaného polského kapacitního mechanismu (SA.46100, C(2018) 601 final) ⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že nezačala formální vyšetřovací řízení po oznámení plánovaného polského kapacitního mechanismu, porušila čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589 ⁽²⁾, jakož i zásady zákazu diskriminace, proporcionality, legitimního očekávání, a dopustila se nesprávného posouzení skutkového stavu. Komisi se nepodařilo vyvrátit pochybnosti, kterým musela čelit ve fázi předběžného přezkoumání a tímto byla dotčena procesní práva žalobkyně.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise v rozporu s článkem 296 SFEU neposkytla v napadeném rozhodnutí dostatečné odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2018, C 462, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (kodifikované znění) (Úř. věst. L 248).

Žaloba podaná dne 19. března 2019 — Style & Taste v. EUIPO — The Polo/Lauren Company (ztvárnění hráče póla)

(Věc T-169/19)

(2019/C 155/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Style & Taste, SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: L. Plaza Fernández-Villa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, USA)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka (ztvárnění hráče póla) — Ochranná známka Evropské unie č. 4 049 201

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. ledna 2019 ve věci R 1272/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

určil, že starší než ochranná známka Společenství č. 4 049 201 byl průmyslový vzor 24087, a v důsledku toho určil, že ochranná známka EU č. 4 049 201 ve vlastnictví PRL není nová, jak stanoví a vyžadují příslušné právní předpisy, potažmo nařídil výmaz této ochranné známky EU.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 53 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 207/2009.

— Porušení vnitrostátních právních předpisů v oblasti právní ochrany průmyslových vzorů a Estatuto sobre la propiedad Intelectual (zákon o duševním vlastnictví).

Žaloba podaná dne 20. března 2019 — Sherpa Europe v. EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Věc T-170/19)

(2019/C 155/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sherpa Europe, SL (Erandio, Španělsko) (zástupkyně: M. Esteve Sanz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SHERPA NEXT — Přihláška k zápisu č. 12 891 495

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. prosince 2018 ve věci R 523/2017-2

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil žalovanému a případně vedlejší účastníci řízení náhradu nákladů řízení před Tribunálem a nákladů řízení vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 47 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2019 — Buck v. EUIPO — Unger Holding

(Věc T-311/18) ⁽¹⁾

(2019/C 155/68)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURK

CS